קיח א מיי' פ"ג מהל' איסורי מזבח הל"ד:

קיט ב מיי' שם הל"ט:

קכ ג ד ה מיי' שם הלכה ד:

קכא ו מיי' פ"ד מהל' מאכלות אסורות הל"ד סמג לאוין קלב טוש"ע יו"ד סי' יג סעי' ה:

קכב ז מיי' פ"ב מהל' שחיטה הל' כב סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' יז סעיף ג:

קכג ח מיי' פי"ד מהל' פסולי מוקדשין הלכה ה:

קכד ט מיי' פ"ב מהל' שחיטה הל' כב סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' יז סעיף ג:

אי כשב א] פרט לכלאים, או עז פרט לנדמה כי יולד פרט ליוצא דופן א] שבעת ימים פרט למחוסר זמן תחת אמו פרט ליתום. האי יתום ה"ד אילימא דילידתיה אמיה והדר מתה לעולם תיחי ותיזיל, אלא דמתה והדר ילידתיה מכי יולד נפקא אלא פשיטא זה פירש למיתה וזה פירש לחיים, אי אמרת בשלמא בעינן חיותא בסוף לידה היינו דאיצטריך קרא למעוטי אלא אי אמרת לא בעינן חיותא בסוף לידה למה ליה, מכי יולד נפקא, אמר רבא הלכתא כי הא מתניתא בהמה דקה שפשטה ידה ולא החזירה פסולה ב] במה דברים אמורים ביד, אבל ברגל בין פשטה ולא כפפה בין כפפה ולא פשטה כשרה בד"א בדקה אבל בגסה בין ביד בין ברגל בין פשטה ולא כפפה בין כפפה ולא פשטה כשרה, ועוף אפילו לא רפרף אלא *גפו ולא כשכש אלא זנבו הרי זה פירכוס מאי קמ"ל כולהו תנינהו *בהמה דקה שפשטה ידה ולא החזירה פסולה שאינה אלא הוצאת נפש יד אין רגל לא, דקה אין גסה לא, עוף איצטריכא ליה דלא תנן:

מתני' *השוחט לעובד כוכבי' שחיטתו כשרה ור"א פוסל, אמר ר"א אפילו שחטה לאכול לעובד כוכבים מחצר כבד שלה פסולה *שסתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים א"ר יוסי ק"ו הדברים ומה במקום שהמחשבה פוסלת במקדשין אין הכל הולך *אלא אחר העובד, מקום שאין מחשבה פוסלת בחולין אינו דין שלא יהא הכל הולך אלא אחר השוחט:

גמ' הני תנאי אית להו דר' אליעזר ברבי יוסי דתניא *אמר ר' אליעזר ברבי יוסי שמעתי שהבעלים מפגלין מיהו ת"ק סבר אי שמעיניה דחשיב אין אי לא לא סתם *מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים לא אמרינן ור"א סבר אע"ג דלא שמעיניה דחשיב סתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים אמרינן ואתא רבי יוסי למימר אע"ג דשמעיניה דחשיב זה מחשב וזה עובד לא אמרינן איכא דאמרי בדשמעיניה דחשיב פליגי ת"ק סבר כי אמרינן זה מחשב וזה עובד הני מילי בפנים אבל בחוץ לא, חוץ מפנים

לא

פרט לכלאים. בן רחל ותיש שפסול לקרבן ומרבויא דאו דריש ליה: **נדמה.** עז שילדה מתיים כמותה ובנה דומה לרחל: **פרט ליוצא דופן.** שקרעוה והוליאוה פעמים שמתה ופעמים שחיה: **ז' ימים פרט למחוסר זמן.** ג] שלא הגיע לז' ימים ואפילו אמו קיימת: **תחת אמו.** ד] היה שעה אחת פרט ליתום וה"ד האי יתום אילימא דילידתיה אמיה ולאחר שעה מתה לעולם תיחי בתמיה וכי לעולם צריכה לחיות והא תחת אמו קרינן ביה והא ליכא למימר דאשמועינן קרא שתחיה אמו כל ז' דתניא בת"כ ר' יוסי הגלילי אומר מה תלמוד לומר תחת אמו לפי שנאמר ז' ימים יהיה עם אמו יכול ה] כל ז' ת"ל תחת אמו אי תחת אמו יכול אפילו יצא ממנה כשהיא מתה ת"ל עם אמו משמע ששניהם בעולם אחד שתהא קרויה אמו הא כיצד אפילו נתקיימה לו אמו שעה אחת והאי תחת אמו משמע ליה לרבי יוסי הגלילי חליפי אמו שמתה אמו והוא נשאר במקומה: **אלא דמתה והדר ילידתיה.** היינו יוצא דופן דכל שקרעוה והוציאו את ולדה בין מתה ובין חיה הוי יוצא דופן: **זה פירש למיתה.** אמו כלומר בשעת מיתתה ילדה דרך הרחם ואשמועינן קרא דבעינן חיות עד גמר לידה ולאחר לידה מעט ואי לא, ה"ל יתום דעל כרחיה האי "תחת אמו" למעוטי חיה באמצע לידה ומתה בגמר לידה אתי ו]: **אי אמרת בשלמא.** אחר סוף לידה אשמועינן דבעינן חיותא שלא כולו מחיים ולמעוטי מתה בגמר לידה: **היינו.** דלא אימעיט ליה מתה בסוף לידה 'מכי יולד פרט ליוצא דופן' דהאי נמי לאו יוצא דופן הוא כי מתה בגמר לידה: **אלא אי אמרת לא** בעינן חיותא בסוף לידה. וקרא למעוטי מתה באמצע לידה אתא: **למה לי קרא מכי יולד נפקא.** דהכתי ה"ל יוצא דופן ז] אלא ש"מ כל מלתא דבעו בה רבנן חיותא, בעינן שיהא חיות בגמר דיליה: **פסולה.** אם מסוכנת היא דדרכה לעשות כן בהוצאת נפש: **גסה.** לאו אורחה בהכי וחיותא הוא: **ריפרוף.** בגיר מכשכוש: **כולהו תנינהו.** לשון קושיא הוא כלומר למה ליה *לרבה לאשמועינן דהלכתא הכי הא סתם מתניתין היא: **מתני' ורבי אליעזר פוסל.** דכיון דבהמה דעובד כוכבים היא אע"ג דישראל קשחיט מהגיא ביה מחשבת עובד כוכבים דסתם מחשבתו לעבודת כוכבים: **חצר כבד.** מרפסא דכבדא איברר"ש בלע"ז: **אמר רבי יוסי קל וחומר.** דלא מהגיא בה מחשבת בעלים הואיל וישראל שוחט לה: **ומה במקום שמחשבה פוסלת.** דהיינו במוקדשין כדכתיב (ויקרא ז) לא יחשב קרי ביה לא *יחשב לאוכלה ביום השלישי כי פגול יהיה והכי מפרש בזבחים (דף כט:): **אין הכל הולך אלא אחר העובד.** דכתיב "המקריב לא יחשב" אבל בעלים לא פסלי במחשבתן כי מקריב לה כהן: **מקום שאין המחשבה פוסלת.** כגון בחולין כלומר חולין שאין המחשבה פוסלת בהם ובגמרא מפרש מאי קאמר דהא מחשבת עבודת כוכבים פסלה בהו דהא זבחי מתים איקרו מה מת אסור בהנאה אף תקרובת עבודת כוכבים אסורה בהנאה: **גמ' והני תנאי.** תנא קמא ורבי אליעזר אית להו דר"א בר' יוסי ח] כלומר דטעמיה דתנא קמא דמכשר לאו משום דאין מחשבה הולכת אלא אחר העובד דא"כ היינו ר' יוסי אלא כר"א בר"י סבירא להו ט] טעמיה מפרש ואזיל: **שמעתי.** מרבותי: **שהבעלים מפגלין.** וטעמא מפרש בזבחים בפרק ב"ש (דף מז.) בסופו דכתיב והקריב המקריב וגו' אלמא בעלים קרי מקריב הלכך איתנהו בכלל המקריב לא יחשב אם חשבו על שחיטת כהן או על זריקתו ע"מ לאכול חוץ לזמנו הוי פיגול: **מיהו תנא קמא.** דמכשר: **סבר אי הוה שמעיניה.** לעובד כוכבים דחשיב על שחיטת ישראל ואמר שחיטת בהמה זו לעבודת כוכבים תהא אסורה דמהגיא מחשבת בעלים כר' אליעזר בר' יוסי ואי לא י] שמעיניה דחשיב סתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים לא אמרינן: **זה עובד.** משום שחיטת פנים נקט לה דאפילו בקרבן ס"ל לר' יוסי דאין הבעלים מפגלין יא] ורבי יוסי פליג אתנא קמא ואר' אליעזר: **איכא דאמרי אפילו בדשמעיניה.** לעובד כוכבים דחשיב פליגי רבנן עליה דר"א ואית להו לתרוייהו בעלים מפגלין בקרבן כר' אליעזר בר' יוסי וגבי חולין פליגי: **חוץ מפנים.** מחשבת עבודת כוכבים בחולין ממחשבת פיגול בקרבן:

לא

אי כשב פרט לכלאים. תימה דהכא או למעט ובפ"ק (לעיל דף כג.) קאמר או לרבות פלגס וגבי אותו ואת בנו נמי דרשינן (לקמן דף עח:) או שה לרבות כלאים וי"ל דגבי פלגס ממילא אימעיט ולא צריך קרא אלא לרבות וכן לגבי אותו ואת בנו ממילא אימעיט כלאים דשור ושה אי אתה יכול להוציא כלאים מביניהם אבל הכא כשב ועז כתיב שאתה יכול להוציא כלאים מביניהם וממילא איתרבו להכי כתיב או למעט ובכי האי גונא משני במרובה (ב"ק דף עז:) גבי וטבחו או מכרו ואם תאמר אם כן מאו עז היה למעט כלאים שאתה יכול להוציא כלאים מביניהם ומאו כשב נדמה וי"ל דנדמה אינו ראוי כל כך למעוטי כמו כלאים ולהכי מעוטא קמא מוקמינן בדדמי טפי בכלאים והדר ממעטינן נדמה דנדמה לא ממעטינן אלא משום דדמי לכלאים:

אלא דמתה והדר ילידתיה. והא דאמר בפרק יוצא דופן (נדה דף מד.) ובפרק מי שמת (ב"ב דף קמב:) דעובר מיית ברישא היינו היכא דמתה מעלמא כדאמר בפ"ק דערכין (דף ז.) דוולד איידי דזוטר חיותיה עיילא טיפתא דמלאך המות ומחתכא לסימניו אבל נהרג לא*:

אלא זה פירש למיתה וזה פירש לחיים. יב] אין להוכיח מכאן דאפילו בידי שמים אפשר *לנמלם דקרא איכא למימר דאילטריך אם יבא אליהו ויאמר שבלמלום נעשה ושבקינן לקרא *דאיהו דחיק ומוקי אנפשיה*:

מחצר כבד שלה. לאו דוקא נקט יותרת הכבד משום דעולה לגבוה והוית כחלב ודם אלא אפילו כזית של שאר בשר נמי כדאמרינן בגמרא יהיב זוזא לטבחא ישראל מאי והורחא דמלתא הוא דנקט:

פסולה שסתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים. ואם תאמר לקמן (דף לט: ושם) גבי השוחט לשם הרים דקתני פסולה ודייק עלה פסולה אין זבחי מתים לא פירוש ולא מיתסרי בהנאה והכא קתני רבי אליעזר אומר פסולה ואע"ג דאסור אף בהנאה כדקתני שסתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים וי"ל דלקמן דייק מדלא קתני הרי אלו זבחי מתים אבל הכא איידי דאמרי רבנן כשרה אמר רבי אליעזר פסולה:

הני תנאי אית להו דרבי אליעזר בר' יוסי. פירוש רבנן ורבי אליעזר דמתניתין אבל ר' יוסי לא סבר ליה כוותיה דהא אמר דאין הכל הולך אלא אחר העובד:

ריש

[תוספתא פ"ב ע"ש]

[וע"ע תוס' ב"ב קמג: ד"ה דכוא]

[ובכתובות יז: מספקא לבעיא בכבי]

[פסחים נס:]

[וע"ע תוס' סוכה טו. ד"ה פרכין ותוס' עירובין מה. ד"ה פרכין ותוס' בכורות יג: ד"ה אפשר]

נוסח

ישראל השוחט בהמה דעובד כוכבים (שהוא הבעלים של הבהמה) אם מחשבת הגוי יכול להפסיד על השחיטה

תורה אור

ב"קמא: מה סה. [בכורות יב. ת. מ.]

[ת"ל א]

[בתוספ' לא גרי דקה וכ"ס בר"ף ורא"ש וכו"ע]

[ס"א בעינן מבנין כברך עין ערוך ערך כרך וכ"ה בעוס"ע ובין כ"י]

[לעיל לו.]

זבחים מו.

[לעיל יג. לקמן קמה: גיטין מה: עיין לב: ע"ש]

[זבחים מו:]

[שם מו.]

לעיל יג. לקמן קמב:

[צ"ל לרבה]

[צ"ל יחשוב עיין תוי"ט]

◆

שיטה מקובצת

א] פרט ליוצא דופן והיה שבעת ימים: ב] ולא החזירה פסולה החזירה כשרה בד"א וכו': ג] ז' ימים פרט למחוסר זמן ואפי' אמו קיימת: ד] תחת אמו יהיה שעה אחת וכו' אילימא דילידתיה אמיה סליה ולאחר שעה מתה: ה] לפי שנאמר ז' ימים יהיה עם אמו יכול שיהא עם אמו כל שבעה ת"ל תחת אמו: ו] בגמר לידה אתי דאי אמרת בשלמא אחר לידה: ז] דאכתי ה"ל יוצא דופן ש"מ כל מלתא: ח] אית להו דר' אלעזר בר' יוסי וכו' דטעמיה: ט] ס"ל וטעמיה כדמפרש ואזיל: י] ואי לא סתם מחשבת נכרי: יא] ור' יוסי פליג את"ק וא"ר אליעזר כל זה נמחק: יב] אין להוכיח מכאן. נ"ב עי' תוס' בכורות דף יח ע"א:

◆

רבינו גרשום

פרט לכלאים שהוא מן האיל ומן העז דבעינן כבש ממש: או עז פרט לנדמה. כלומר שאינו דומה לאמו: פרט ליוצא דופן בן פקועה שאינו יוצא דרך בית הרחם שאינו נולד כדרכו: האי יתום היכי דמי[כו'] אלא דמיתה אימא והדר ילידתיה כו'. כלומר בזה הענין מכי יולד נפקא דכיון דמתה אימיה אין נולד כדרכו כדרך רוב הנולדים דרוב נולדים בחיי אמם נולדים אלא פשיטא זה פירש למיתה כו' אי אמרת בשלמא בעינן חיותא בסוף לידה כו' היינו דאיצטריך בזה ענין בזה פירש למיתה וזה פירש לחיים למעט מתחת אמו דמכי יולד לא נפקא דבזה ענין יהא פסול דכי אית ביה חיותא בתחלת לידה אע"ג דבסוף לידה לא הוי חיותא כי יולד קרינן ביה אלא אי אמרת לא בעינן חיותא בסוף לידה וכי אתא תחת אמו פרט ליתום דמתה אימיה והדר ילידתיה למה לי תחת אמו מכי יולד נפקא דכי מתה אימיה והדר ילידתיה לא קרינן ביה כי יולד ופסול אלא ודאי בעינן חיותא בסוף לידה. וטעם זה צריך תחת אמו דמכי יולד לא מצינן למפסל: בד"א ביד כו'. כלומר דקילה הבהמה לפשוט ולהחזיר ביד מברגל: יד אין רגל לא. כלומר רגל אע"פ שלא החזיר: דקה אין גסה לא. כלומר גסה בין פשטה ולא כפפה ובין כפפה ולא פשטה כשרה: השוחט לנכרי שחיטתו כשרה. כלומר ישראל השוחט לנכרי שחיטתו כשרה ור' אליעזר פוסל דסתם מחשבת נכרי לע"ז: מחצר כבד שלו שקורין אברא בלע"ז. מקום (שאין) שהמחשבה פוסלת עליהם במוקדשים שאם חישב בזריקת דם על מנת להקטיר אימורים חוץ לזמנו פסול: אין הכל הולך אלא אחר העובד שאם בעלים חישבו לפסל אין במחשבתו כלום. הני תנאי אית להו דר' אליעזר בר' יוסי. כלומר ת"ק ור' אליעזר אית להו דר' אליעזר בר' יוסי דתניא אמר ר"א ב"ר יוסי שמעתי שהבעלים מפגלים. כלומר מחשבת בעלים אם מחשבים לפסול כשהכהן עובד מהני מחשבתן לפסול כמחשבת כהן ולענין חולין אע"ג דישראל שחט מצי נכרי בעל הבהמה לפסול כשמחשב לע"ז: זה מחשב וזה עובד לא אמרינן וכיון דישראל שחט לאכול לאו כמיניה לפסול: כי אמרינן זה מחשב וזה עובד בפנים. כלומר בקדשים דיכולין לפסול ולפגל הבעלים אבל חולין בחוץ ששוחט